

**UJEDINJENE
NACIJE**

Međunarodni sud za krivično gonjenje
lica odgovornih za teška kršenja
međunarodnog humanitarnog prava
počinjena na teritoriji bivše
Jugoslavije od 1991. godine

Predmet br. IT-03-67-T

Datum: 27. april 2009.

Original: francuski

PRED PRETRESNIM VEĆEM III

U sastavu: sudija Jean-Claude Antonetti, predsedavajući
sudija Frederik Harhoff
sudija Flavia Lattanzi

V. d. sekretara: g. John Hocking

Nalog od: 27. aprila 2009.

TUŽILAC

protiv

VOJISLAVA ŠEŠELJA

JAVNI DOKUMENT

**ODLUKA PO ZAHTEVU OPTUŽENOG U VEZI SA ZABRANOM
KOMUNIKACIJA S RADOVANOM KARADŽIĆEM**

Tužilaštvo:

g. Daryl Mundis
gđa Christine Dahl

Optuženi:

g. Vojislav Šešelj

Prevod

PRETRESNO VEĆE III (dalje u tekstu: Veće) Međunarodnog suda za krivično gonjenje lica odgovornih za teška kršenja međunarodnog humanitarnog prava počinjena na teritoriji bivše Jugoslavije od 1991. godine (dalje u tekstu: Međunarodni sud),

REŠAVAJUĆI PO Zahtevu Vojislava Šešelja (dalje u tekstu: optuženi) za ukidanje zabrane komunikacije s Radovanom Karadžićem (dalje u tekstu: Zahtev), zaveden 3. februara 2009;¹

IMAJUĆI U VIDU podnesak Sekretarijata od 13. februara 2009. (dalje u tekstu: Podnesak)² u skladu s pravilom 33(B) Pravilnika o postupku i dokazima (dalje u tekstu: Pravilnik);

UZIMAJUĆI U OBZIR da optuženi u Zahtevu tvrdi da mu je nakon što je Radovan Karadžić 30. jula 2008. doveden u Pritvorsku jedinicu Ujedinjenih nacija (dalje u tekstu: PJUN) zabranjeno da s njim komunicira i stoga traži da se, kako bi se u potpunosti ispoštovalo njegovo pravo na pravično suđenje i odgovarajuće vreme i uslove koji su potrebni za pripremanje njegove odbrane, navedena zabrana ukine kako bi mogao da razgovara sa g. Karadžićem i utvrdi da li je potrebno da ga pozove kao svedoka odbrane;³

UZIMAJUĆI U OBZIR da optuženi tvrdi da je njegov zahtev ne samo opravdan nego i hitan s obzirom na činjenicu da su mu zabranjene privilegovane komunikacije sa pravnim saradnicima i da bi bilo praktično nemoguće da ti saradnici uspostave kontakt sa g. Karadžićem;⁴

UZIMAJUĆI U OBZIR da optuženi takođe tvrdi da je, u onoj meri u kojoj postojeća zabrana ugrožava njegovo pravo na pravično suđenje, Veće nadležno da donese odluku po njegovom Zahtevu;⁵

UZIMAJUĆI U OBZIR da Sekretarijat u svom Podnesku tvrdi da optuženi nije sledio odgovarajuću proceduru i da je pogrešio zato što je upoznao Pretresno veće s ovim pitanjem kako je na osnovu pravila 80 i 81 Pravilnika o pritvoru i Pravilnika za utvrđivanje podnošenja

¹ "Zahtev prof. dr Vojislava Šešelja da Pretresno veće ukine zabranu komunikacije sa Radovanom Karadžićem", podnet 15. januara 2009. i zaveden 3. februara 2009.

² Podnesak Sekretarijata na osnovu pravila 33(B) u vezi sa zahtevom optuženog koji se odnosi na njegovu komunikaciju s Radovanom Karadžićem, podnet 12. februara 2009. i zaveden 13. februara 2009.

³ Zahtev, str. 3–4.

⁴ Zahtev, str. 4.

⁵ Zahtev, str. 4.

Prevod

prigovora pritvorenika,⁶ koje predviđa da bi svaki takav prigovor⁷ trebalo prvo da bude upućen upravniku PJUN, i da on, ukoliko nije zadovoljan odgovorom upravnika, ima pravo da uloži pismeni prigovor sekretaru, koji ima obavezu da obavesti predsednika, koji na osnovu Pravilnika za utvrđivanje podnošenja prigovora pritvorenika ima ovlašćenje da konačno preispita prigovor u vezi s uslovima pritvora;⁸

UZIMAJUĆI U OBZIR da Sekretarijat napominje da trenutno ne postoji nikakva mera razdvajanja niti bilo kakva druga zabrana komunikacija i da optuženi može zatražiti od uprave Pritvorske jedinice da omogući sastanak s drugim optuženim, ali da u tu svrhu mora da podnese obrazložen zahtev upravniku PJUN,⁹ u skladu s odredbama Pravilnika o nadzoru poseta i komunikacija s pritvorenicima;¹⁰

UZIMAJUĆI U OBZIR da Sekretarijat navodi da, ukoliko optuženi želi da razgovara s nekim pritvorenikom da bi procenio da li želi da ga pozove kao svedoka odbrane, Sekretarijat može da organizuje takav sastanak, čak i ako je na snazi režim razdvajanja, ali da u tom slučaju treba usvojiti dodatne mere kako bi se očuvali legitimnost i integritet takvog sastanka;¹¹

UZIMAJUĆI U OBZIR da je u Odluci od 9. aprila 2009.¹² Žalbeno veće potvrdilo da pretresna veća ne mogu za sebe uzimati ovlašćenja koja su data drugima i da se pretresno veće može uključiti u preispitivanje neke administrativne odluke samo na osnovu svog inheretnog ovlašćenja da se stara o pravičnosti postupka, i to tek pošto su iscrpna sva druga pravna sredstva;¹³

UZIMAJUĆI U OBZIR da u ovom slučaju Veće napominje da pravila 80 i 81 Pravilnika o pritvoru predviđaju pravo pritvorenika da ulaže prigovore u vezi s uslovima pritvora i da je ta

⁶ Pravilnik o pritvoru osoba koje čekaju na suđenje ili žalbeni postupak pred Međunarodnim sudom ili su iz nekog drugog razloga pritvorene po ovlašćenju Suda (IT/38REV.9), 21. jul 2005. (dalje u tekstu: Pravilnik o pritvoru).

⁷ Pravilnik za utvrđivanje modaliteta za podnošenje prigovora pritvorenika Pritvorske jedinice Ujedinjenih nacija (IT/96), april 1995. (dalje u tekstu: Pravilnik o podnošenju prigovora pritvorenika).

⁸ Podnesak, par. 3-5.

⁹ Podnesak, par. 7-8.

¹⁰ (IT-98-REV.3), 22. jul 1999.

¹¹ Podnesak, par. 9.

¹² Odluka po podnesku Sekretarijata na osnovu pravila 33(B) u skladu s odlukom predsednika od 17. decembra 2008. godine, 9. april 2009. (dalje u tekstu: Odluka od 9. aprila 2009).

¹³ Odluka od 9. aprila 2009, par. 16, 20-21.

Prevod

procedura detaljnije propisana u pravilima 1 i 7 Pravilnika o podnošenju prigovora pritvorenika;

UZIMAJUĆI U OBZIR da su izričito predviđena pravna sredstva protiv svih odluka u vezi s uslovima pritvora;

UZIMAJUĆI U OBZIR da nije sporno da optuženi nije iscrpio sva raspoloživa pravna sredstva;

IZ NAVEDENIH RAZLOGA, na osnovu pravila 80 i 81 Pravilnika o pritvoru i pravila 1 i 7 Pravilnika o podnošenju prigovora pritvorenika,

Veće **IZJAVLJUJE** da u ovoj fazi nije nadležno da razmatra predmetni Zahtev.

Izdvojeno mišljenje sudije Antonettija zavodi se istovremeno s ovom odlukom

Sastavljeno na engleskom i francuskom jeziku, pri čemu je francuska verzija merodavna.

/potpis na originalu/
Jean-Claude Antonetti,
predsedavajući

Dana 27. aprila 2009
U Hagu (Holandija)

[pečat Međunarodnog suda]

Prevod

IZDOJENO MIŠLJENJE SUDIJE ANTONETTIJA

Slažem se s analizom iz ove Odluke u kojoj se zaključuje da Veće u ovoj fazi nije nadležno za rešavanje po Zahtevu optuženog, u skladu s Odlukom Žalbenog veća od 9. aprila 2009.

Shodno tome, prigovor na zabranu izrečenu od strane upravnika pritvorske jedinice trebalo je podneti nadležnim organima i o tome obavestiti Sekretarijat i predsednika Međunarodnog suda.

Nema sumnje da Žalbeno veće nije napravilo distinkciju između predsednika Međunarodnog suda kao **administrativnog organa** i veća kao **sudskog organa** koji rešava po **istom pitanju**.

Zabrana mogućnosti komuniciranja jednog pritvorenika koji se sam brani sa drugim pritvorenikom koji bi mogao da svedoči u njegovu odbranu, ukoliko je zasnovana na diskrecionom ovlašćenju administrativnog organa (sekretara ili predsednika Međunarodnog suda), odnosno ako se radi o potpunom i celovitom korišćenju prava od strane odbrane, predstavlja realan problem sa pravnog stanovišta.

Statut ne dopušta ni **sekretaru** ni bilo kom drugom administrativnom organu da zadire u primenu člana 21 Statuta, a naročito ne uvođenjem zabrana u pogledu tih prava. Žalbeno veće je usvojilo drugačiji pristup, preuzet direktno od sekretara, iako se u članu 25 Statuta precizno navode lica koja imaju pravo na ulaganje žalbe:

- **osuđena lica**
- **tužilac**

Na tom spisku nije naveden sekretar.

Činjenica da je članom 15 Statuta predviđeno da Pravilnik reguliše ulaganje žalbe ne omogućava po mom mišljenju da Pravilnik bude u suprotnosti sa članom 25 iz razloga hijerarhije pravnih normi o kojoj govori pravni teoretičar Hans Kelsen (uporedi: *Čistu teoriju prava*).

Imajući u vidu Odluku Žalbenog veća, bilo bi iluzorno donositi nekakvu drugu odluku jer bi to predstavljalo nepotrebno trošenje vremena i energije. To je jedini razlog iz kog se ja slažem s ovom Odlukom kojom je potvrđena neophodnost poštovanja osnovnog principa: da nakon što

Prevod

se obratio administrativnom organu, u skladu s odlukom Žalbenog veća, optuženi uvek ima mogućnost da se obrati pretresnom veću ukoliko predsednik Međunarodnog suda, postupajući kao administrativni organ, donese nepovoljnu odluku.

Sastavljeno na engleskom i francuskom jeziku, pri čemu je francuska verzija merodavna.

/potpis na originalu/
Jean-Claude Antonetti,
predsedavajući

Dana 27. aprila 2009
U Hagu (Holandija)

[pečat Međunarodnog suda]